

Nr 542

Av herr **Mattsson m. fl.**, om ökad bostadskvot för kommuner inom turist- och fritidsområden.

De ekonomiska faktorerna är i stor utsträckning avgörande för hur fritiden kan användas av de breda folkgrupperna. Av väsentlig betydelse för att hålla kostnaderna nere är att det inom de områden som är attraktiva för friluftsliv finns så många årsboende att servicenäringsarna får tillräckligt underlag för att hålla sin verksamhet i gång under hela året.

I många skärgårdskommuner har under de senare åren skett en avfolkning som medverkat till att det serviceunderlag som behövs för att tillgodose jämväl turismens intressen har minskat. En av orsakerna till att befolkningen har minskat är att bostadskvoten till kommunerna har varit för liten. De gamla bostadsfastigheterna har sålts till personer som använder dem bara en kort tid på sommaren, sedan de betraktats som mindre lämpliga att använda som helårsbostäder. I och med att dessa helårsbostäder blir fritidshus, så blir det i allmänhet behov av att få bygga en ny helårsbostad i stället för den som sålts till fritidshus. Men det låter sig alltför sällan göras av den orsaken att kommunens bostadskvot inte räcker till här för. Av statistiken framgår klart att avgången från bostadsbeståndet i turist- och fritidsområdena är vida större än i övriga landet. Avgången i förhållande till nyproduktionen är i dessa områden mer än 20 % större än motsvarande tal för övriga riket.

Det kan också nämnas att svårigheterna ökat för dessa kommuner sedan kommunerna tilldelas kvadratmeter lägenhetsyta i stället för som förut antal lägenheter. I dessa kommuner byggs till största delen enfamiljshus. Dessa kräver i allmänhet en större lägenhetsyta än vad som behövs i flerfamiljshus. Därmed blir lägenheterna som tilldelas vederbörande kommuner ännu färre än förut.

För att kunna ordna nybyggnadsverksamheten av bostäder rationellt är det nödvändigt att kommuner, som inom sina gränser har orter vilka är eftersökta av sommargäster som önskar förvärva bostäderna där för fritidsvistelse, erhåller en byggnadskvot som beaktar här berörda förhållanden.

I den mån ansökningar finns om uppförande av bostäder för helårsbyggelse i sådana kommuner, bör de tilldelas en så stor byggnadskvot utöver det normala behovet att täckning ges för det bortfall av helårsbostäder som skett till följd av att sådana bostäder övergått till fritidsbostäder. I

annat fall kan man inte upprätthålla en så stor bofast befolkning att det nödvändiga serviceunderlaget vidmakthålles. När flertalet fastigheter står obebodda under större delen av året, kan inte heller trivseln uppehållas. Med tanke på den samhälleliga servicen och kostnaderna för densamma är det ett samhällsintresse att den kan betjäna så många som möjligt till samma kostnad när det gäller vatten och avlopp, gatuhållning, snöröjning o.s.v. Det är givetvis ett samhällsintresse att de investeringar som gjorts för allmän service utnyttjas tämligen jämnt under hela året.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sig för att kommuner inom turist- och fritidsområden måtte erhålla en så stor andel av bostadskvoten att man inom kommunen utöver det normala tillskottet av helårsbostäder också erhåller möjlighet att nybygga helårsbostäder i motsvarande grad som helårsbostäder övergår till fritidsbostäder, i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 27 januari 1970

Lennart Mattsson (cp)

Henry Berndtsson (fp)

Georg Åberg (fp)

Nils Carlshamre (m)

Gunnar Gustafsson (s)

Sven Olsson (s)

Evert Svensson (s)

i Uddevalla

i Mölndal

i Kungälv